

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 5. decembrī iesniedza *Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht* (Nīderlande) – *Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam/Minister van Buitenlandse Zaken*

(Lieta C-680/17)

(2018/C 063/12)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam*

Atbildētājs: *Minister van Buitenlandse Zaken*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Vīzu kodeksa ⁽¹⁾ 32. panta 3. punktam ir pretrunā tas, ka iesaistītai personai kā personai, kuru skar prasītāju vīzu pieteikums, ir iespēja savā vārdā apstrīdēt vīzas atteikumu un par to celt prasību?
- 2) Vai Vīzu kodeksa 8. panta 4. punktā reglamentētā pārstāvība ir jāsaprot tādējādi, ka kompetenta joprojām (arī) ir pārstāvētā valsts, vai ka kompetence pilnībā tiek nodota pārstāvošai valstij, un līdz ar to pārstāvētā valsts pati vairs nav kompetenta?
- 3) Ja saskaņā ar Vīzu kodeksa 8. panta 4. punkta d) apakšpunktu ir iespējamās abas 2) punktā norādītās pārstāvības formas, kura dalībvalsts ir jāuzskata par dalībvalsti, kas Vīzu kodeksa 32. panta 3. punkta izpratnē pieņem galīgo lēmumu?
- 4) Vai Vīzu kodeksa 8. panta 4. punkta un 32. panta 3. punkta interpretācija, saskaņā ar kuru vīzas pieteikumu iesniedzēji var apstrīdēt to pieteikumu atteikumus tikai pārstāvošās dalībvalsts iestādē vai tiesā un nevis pārstāvētā dalībvalstī, attiecībā uz kuru tiek lūgta vīza, atbilst tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību Hartas 47. panta izpratnē? Vai, atbildot uz šo jautājumu, nozīme ir tam, ka ar noteikto pārsūdzību tiek nodrošināts, ka pieteikuma iesniedzējam ir tiesības būt uzklautam, ka viņam ir tiesības uz to, ka tiesvedība notiek vienā no dalībvalsts valodām, ka administratīvās un tiesāšanās nodevas par sūdzības procedūru un prasības tiesvedību pieteikuma iesniedzējam nav nesamērīgi augstas un ka ir iespējams nodrošināt finansētu juridisko palīdzību? Vai, ņemot vērā valsts rīcības brīvību vīzu jautājumos, saistībā ar atbildes sniegšanu uz šo jautājumu ir nozīme tam, vai Šveices tiesa ir pietiekami informēta par situāciju Nīderlandē, lai varētu piedāvāt efektīvu tiesību aizsardzību?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 11. decembrī iesniedza *Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg* (Luksemburga) – *Pillar Securitisation Sàrl/Hildur Arnadottir*

(Lieta C-694/17)

(2018/C 063/13)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Pamatlietas puses

Prasītāja: Pillar Securitisation Sàrl

Atbildētāja: Hildur Arnadottir

Prejudiciālais jautājums

Vai saistībā ar kredītīgumu, kas kopējās kredīta summas dēļ neietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīvas 2008/48/EK par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK ⁽¹⁾ piemērošanas jomā, personu var uzskatīt par "patērētāju" 2007. gada 30. oktobra Lugāno konvencijas par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 15. panta izpratnē, ja nav valsts tiesību normas, ar ko minētās direktīvas noteikumus piemēro nozarēm, kuras neietilpst tās piemērošanas jomā, pamatojoties uz to, ka līgums tika noslēgts attiecībā uz izmantošanu, ko var uzskatīt par nesaistītu ar šīs personas profesionālo darbību?

⁽¹⁾ OV L 133, 66. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 3. janvārī Grieķijas Republika iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2017. gada 25. oktobra spriedumu lietā T-26/16 Grieķijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta C-6/18 P)

(2018/C 063/14)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Grieķijas Republika (pārstāvji: G. Kanellopoulos, I. Pachi un A. Vasilopoulou)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu apmierināt tās apelācijas sūdzību, atcelt pārsūdzēto Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 25. oktobra spriedumu lietā T-26/16, ciktāl Vispārējā tiesa tajā ir noraidījusi tās prasību, apmierināt Grieķijas Republikas 2016. gada 22. janvārī celto prasību, atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 13. novembra ⁽¹⁾ Lēmumu 2015/2098 daļā, kurā Grieķijas Republikai pēc pārbaudēs IR/2009/004/GR un IR/2009/0017/GR iegūtajiem rezultātiem ir noteiktas vienreizējas un vienotas likmes finanšu korekcijas, ņemot vērā kavēšanos atgūšanas procedūrā, informācijas nespiegšanu un vispārēji trūkumus parādu pārvaldības procedūrās, par kopēju summu 11 534 827,97 EUR, un piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja ir izvirzījusi divus pamatus.

Pirmais pamats attiecas uz Komisijas lēmuma daļu, kurā Grieķijas Republikai ir noteikta vienotas likmes finanšu korekcija, jo Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Regulas Nr. 1290/2005 ⁽²⁾ 31., 32. un 33. pantu, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar Komisijas dokumenta 5330/1997 pamatnostādņu piemērošanu par vienotas likmes finanšu korekcijas noteikšanu apstākļos, kas minēti Regulas Nr. 1290/2005 32. panta 4. punktā, pieļāvusi tiesiskās noteiktības principa pārkāpumu, kā arī pārsūdzētajā spriedumā neesot pietiekami norādījusi pamatojumu.